

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Et Capitylo Massiliensibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

ALBANENSI EPISCOPO
apostolicæ sedis Legato.

Epist. 161.
Scribitur pro
monasterio de
Chorrato.
Vide lib. 15.
epist. 70.
* In Cod. Coll.
Cocharto

EX relatione dilectorum filiorum Ab-
batis & monachorum monasterij san-
ctæ Mariæ de * Chorrato Theſſalonicenſis
diocesis nos noveritis accepisse quod cum
ipſorum monasterium, sicut & alia multa,
juxta morem patriæ à jurisdictione quo-
rumlibet ecclesiasticorum Prælatorum e-
xemptum fuerit ab antiquo & ſoli Con-
ſtantinopolitano Imperatori ſubjectum,
tanta quondam bonorum omnium affluen-
tia redundabat quod idem magna tempo-
ralium ubertate refertum, & jucunda ſpi-
ritualium venustate præclarum, ducento-
rum monachorum collegium ſuſtentabar.
Sed olim claræ memoriæ [Wilhelmo] Mar-
chione Montisferrati partium illarum, ſi-
cut Domino placuit, dominium obtinen-
te, ipſiſque à facie hominum fugientibus
in ſolitudinem præ timore, P. Abbas Lu-
cetij Cisterciensis ordinis ab eodem Mar-
chione dari ſibi dictum monasterium inte-
rim impetravit, & ipſius Ecclesiæ præſu-
mens infringere libertates, G. monachum
ſuum inſtituit in eodem: qui tamquam lu-
pus rapax & prædo crudelis, ablatis the-
ſauro & omnibus aliis Ecclesiæ ipſius orna-
mentis, venditiſque victualibus & ceteris
bonis quibus ipſa Ecclesia copioſiſſimè af-
fluebat, exinde furtivè receſſit; nec, qua-
ſitus à Marchione, ut pœnas ſolveret de
commiſſis, potuit inveniri. Verùm quia
peccatis exigentibus in iis omnibus averſus
furor Domini nondum erat, ſed ad percu-
tiendum extenta fortiùs manus ejus, peſſi-
mus ſuceſſit iniquo. Nam R. monachus
de Lucetiis tunc temporis ſuperveniens, &
nequiter ſe humilians, cum interiora ejus
exiſtenter plena dolo, ac ſe in lucis ange-
lum tranſfigurans, ab eodem Marchione
obtinuit monasterij cuſtodiam antedicti;
cujus iniquitas poſtmodum tanta fuit ut
prioris prædonis non videretur frater vel
discipulus, ſed magiſter. Nempe cellis di-
rutis, & domibus deſolatis, ac eradicato
quodam funditus oliveto, quod repræſen-
tabat quodammodo terreſtris delicias pa-
radifi, tamquam mercator improbus ligna
vendebat clibanis impudenter. Nec ſic ta-
men potuit ejus inexpleta cupiditas ſatiari
quin omnibus animalibus venditis & in-
què diſtractis ita conſumpſerit omnia bo-
na domus quod noviffimi exactoris crude-
litas priore peior extitit in univerſum: quia
lupi rapacitas præcedentis, ſubſequentis
reſpectu ſomnium potuit reputari. Cum.

que ad aures Marchionis hæc omnia per-
veniffent, idem conſiderans ſe fore à dictis
monachis circumventum, & dolens per ſe
factam ruinam miſerabilem tantæ domus,
exinde dictam monachum expelli præce-
pit, & ſupradicto Abbate ac monachis
convocatis, præſatum ipſis monasterium
diſpoſuit reſignare perpetuò poſſidendum.
Sed eodem morte prævento, cariffimus in
Chriſto filius noſter Henricus Imperator
Conſtantinopolitanus illuſtris, cui præmiſ-
ſa conſtabant, ipſos reſtituit in eodem,
confirmans poſtmodum factum ſuum pri-
vilegio aurea bulla munito. Porrò cum
ipſi nihil inveniffent ibidem unde poſſent
unius diei eſuriam ſaturare, ac propter hoc
ad eleemoſynarum ſuffragia conſolantes,
multa ibidem denuo congregaſſent, peſtis
alia ſupervenit, quorundam videlicet mo-
nachorum de Lucetiis, qui ſe ſpoliatos di-
cto monaſterio aſſerentes, auctoritate li-
terarum noſtrarum ſe in ipſo reſtitui & ex-
inde monachos Græcos expelli fecerunt;
quibus ob reverentiam apoſtolicæ mandati
non fuit auſus contradicere Imperator.
Cum igitur tantæ calamitatis immenſitas
non ſolum ad compatiendum corda move-
re, ſed auribus horrorem incurrere debeat
ex auditu, nobis humiliter ſupplicarunt ut
tantis ipſorum miſeriis atque malis ſinem
imponere dignaremur, ſub noſtra prote-
ctione ſuſcipientes eoſdem, & à dicto mo-
naſterio ejeſtis malignis inſavoribus memo-
ratis, ipſos in eodem reſtitui faceremus &
pacifica poſſeſſione gaudere. Quia verò no-
bis non conſtitit de præmiſſis, fraternitati
tuæ per apoſtolica ſcripta mandamus qua-
tenus inſcripta plenius & cognita veritate,
auctoritate noſtra ſuper iis ſtatuas & diſpo-
nas quæ ſecundum Deum videris expedire;
contradictores, ſi qui fuerint, vel rebelles
per cenſuram eccleſiaſticam appellatione
poſtpoſita compescendo. Tu denique, fra-
ter Epifcope, ſuper te ipſo &c. Datum
Laterani 11. Idus Januarij, pontificatus
noſtri anno ſextodecimo.

EPISCOPO ET CAPITULO
Maſſilienſibus.

Quantum ſit inobedienciæ culpa gra-
vis & obedienciæ virtus magna pro-
topiaſti tranſgreſſoris pœna demonſtrat,
quam adhuc ſolvit tota ſua poſteritas & de-
plorat, & ſecundi Adæ obediencia humi-
lis & devota, quam uſque ad mortem patri
exhibuit, proteſtatur: propter quam Deus
pater ſuper omnes ipſum exaltans, non ſo-
lum dedit ei nomen quod eſt ſuper omne

Epist. 162.
Vt præbendam
aſſigent Rai-
mundo ſcrip-
tori.

nomē, & omnem sibi principatum & potestatem subiecit, verū etiam sibi concessit ut genus humanum perpetua morte damnatum sua morte redimeret & ad gaudia aeterna transferret. Cū igitur contra inobediētiæ gradus, qui præcipitant in infernum, per Christum scala sit obediētiæ præparata, per quam conscendere valeamus in cœlum, de vobis non sufficimus admirari quod vos viam regiam declinantes, ambulare per devia in contemptum nostrum & animarum vestrarum salutis dispendium contumaciter elegistis. Nam cū vobis pro dilecto filio magistro Raimundo scriptore ac familiari nostro, cujus fidelitatem & prudentiam vestrarum salutis dispendium contumaciter elegistis. Nam cū vobis pro dilecto filio magistro Raimundo scriptore ac familiari nostro, cujus fidelitatem & prudentiam vestrarum salutis dispendium contumaciter elegistis. Nam cū vobis pro dilecto filio magistro Raimundo scriptore ac familiari nostro, cujus fidelitatem & prudentiam vestrarum salutis dispendium contumaciter elegistis.

*NICOLAUS TVSCVLANO
Episcopo apostolice sedis Legato.*

Epist. 164.
De relaxando
interdicto Angliæ.

Uipientes secundum officij nostri debitum tam regno quam sacerdotio in Anglia providere, fraternitati tuæ presentium auctoritate mandamus atque precipimus quatenus cū carissimus in Christo filius noster Iohannes illustris Rex Angliæ Tom. II.

persolverit in manibus tuis & venerabilium fratrum nostrorum Cantuariensis Archiepiscopi S. R. E. Cardinalis ac Episcopi Eliensis necnon dilecti filij Pandulphi Subdiaconi nostri centum millia marcharum argenti ad opus eorum quibus facienda est restitutio ablatorum, computatis iis quæ ipse jam tradidit præfato Archiepiscopo & Episcopis aut aliis hoc negotium continentibus de ipsorum conscientia vel mandato, ita quod si facta inquisitione conlitterit plus ablatum, suppleatur ab ipso, si verò minus, refundatur eidem, tu receptis eius patentibus litteris suo sigillo munitis, quibus se profiteatur ad hoc etiam inter alia ex prælitio pridem nobis juramento teneri quod tam super restituendis ablatiis quam super recompenlandis damnis mandatis nostris absque refectione parebit, relaxes protinus sententiam interdicti, & super utrisque inquisitionem fieri facias diligentem, quam nobis mittere non postponas, prætaxatam verò pecuniam distribui facias secundum proportionem ablatorum inter eos quibus est restitutio facienda. Cū igitur hoc mandatum de certa scientia faciamus, volumus & iubemus ut illud sublato cuiuslibet contradictionis & appellationis obstaculo exequaris, nisi jam aliter sit de communi voluntate provisum vel adhuc convenerit providendum pro relaxando celeriter interdicto: quia tali ac tanta cautione præmissa servari non decet ob huiusmodi causam diutius circa populum sententiam interdicti, quam circa Regem absque mandato nostro idem Archiepiscopus relaxavit, celebrando illi divina, ut alia taceamus in quibus ipse fines nostri mandati asseritur excessisse, per quæ tamen ecclesiasticæ libertati nolumus impedimentum afferri, pro qua est summopere insistendum. Datum Laterani x. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno sextodecimo.

EPISCOPO WRATISLAVIENSI.

Postulasti per sedem apostolicam edoceri utrum alicujus Ecclesiæ perpetuo vicario de proventus vicariæ bonisque paternis habenti unde valeat commodè sustentari tenearis per illam communem formam, * Cum secundum Apostolum, in ecclesiastico beneficio providere. Ad quod sic duximus respondendum, quod cū per formam prædictam necessitatibus pauperum clericorum qui nullum sunt ecclesiasticum beneficium assecuti, sicut ibidem exprimi consuevit, sedes apostolica duxerit

Epist. 164.
Vicaria perpetua est beneficium.
Cap. Postulasti.
De rescriptis.

* Lib. I. epist. 76.

M M m m m ij